

Men naar jeg saaledes erkjender, at Lønner er ringe, kan jeg ikke gaae saa vidt, som Communalbestyrelsen i Bedtægten er gaaet, idet den vil have, at den Løn, som ydes for Extraassistance af Politiet, skal tilfalde Communen. Communalbestyrelsen raisonnerer som saa: Enhver Mand har Ret til at fordrø Sikkerhed for sin Eiendom, derfor betaler han sine Skatter, og naar vi betale Politiet for at opretholde denne Sikkerhed, tilkommer Communen den extraordinaire Løn, som der ydes af Private for Politiets Assistance; men naar det var rigtigt, kunde den Private raisonnere som saa: Da jeg betaler mine Skatter og Afgifter for at nyde godt af Politiets Beskyttelse, skal jeg ikke betale yderligere derfor, og paa samme Maade kunde man f. Ex. raisonnere med Hensyn til den extraordinaire Politiasistance, der ydes Theatre og lignende Forlystelsesanstalter. Jeg mener snarere, at alt extraordinairt Honorar for extraordinairt Arbejde af Politiet bør komme selve Politipersonalet tilgode, hvad enten det indflyder i en Understøttelsesklasse for ældre Politimænd, eller, hvad jeg vilde ansee for hensigtsmæssigere, anvendtes til Understøttelse for de Politibetjente, som Chefen blev nødt til at afskedige; thi naar han havde en saadan Fond at disponere over, fattes han istand til at tage mindre Hensyn, naar han fandt det rigtigt at afskedige Folk, hvis Temperament eller Sind var saaledes, at man ikke kunde være tjent med dem; en hidsig Mand vil f. Ex. aldrig fyldestgjørende kunne røgte sin Tjeneste som Politiconstabel.

Naar jeg dernæst overveier de Udtalelser, vi have hørt fra den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 3die Valgkreds (Falleisen), kan jeg ikke samstemme med ham; den ærede Rigsdagsmand har fremsat Alt, hvad man kan fordrø af en Politiconstabel; det lyder meget smukt, hvad der siges, idet Manden skal vise Tact, han skal være vant til at lyde og høre, han skal vise Besindighed osv.; og han spurgte dernæst, hvorledes skal den vordende Politimand opdrages dertil, hvorledes skal den Skole være, hvorigennem man vinder alle de Egenstaber, som ere nødvendige for en Politiconstabel; da han nu intet Svar fik derpaa, kom han med det Forslag, om man ikke kunde tillade de

Bærnepligtige, naar de skulde udskrives til Militærtjeneste, at affjene deres Bærnepligt i Politicorpsen. Hertil vil jeg svare, at hvis man gaaer ind derpaa, har man aldeles ingen Sikkerhed hos den unge Bærnepligtige, der ikke engang har været Militair, at finde de Egenstaber, som ansees for nødvendige; jeg troer, at man havde større Betyggelse for at finde disse Egenstaber hos en Mand, der allerede havde været Militair, og om hvem hans Overordnede vidnede: den Mand veed jeg besidder de og de Egenstaber, som vilde gjøre ham skikket til Ansættelse i Politiets Tjeneste, hvortil kommer, at man da havde Valget imellem flere prøvede Mænd, hvorimod Sandsynligheden er for, at man i Reglen ikke vil være tjent med den ganste unge Mand, om hvilken man ikke veed, om han føler Kalb for denne Bane, men om hvem man veed, at han kun i en temmelig kort Tid vil tjene i Politicorpsen, som han forlader efter endt Tjenestetid. Jeg skal imidlertid ikke forbyde mig videre i dette Spørgsmaal, idet jeg, som sagt, haaber, at hvis Institutionen kommer ilive, ville vi ogsaa vide at finde de Nødstaber, som vi behøve; men jeg troer ikke, at man bør stille andre Fordringer til de Overordnede eller til de Underordnede Skræfter og Dygtighed, end der findes i vor egen Midte; hvad vi have, maa vi see at lade strække til saavidt muligt.

Tscherning: Et æret Medlem fra Fyen (Falleisen) bragte igaar et Spørgsmaal paa Bane, som nu oftere er blevet berørt; jeg havde meget bedet ham om ikke at gjøre det, fordi jeg havde en Fornemmelse af, at jeg saa ikke kunde modstaae at tage Ordet, hvad der forøvrigt ikke havde været min Hensigt at gjøre, idet denne Sag fra det første Dieblif af har ligget for mig med en vis Modbydelighed. Den allerførste Paragraph, jeg saae i Loven, hvad gif den ud paa? Paa Ansættelsen af en ny Assessor; jeg fandt deri hele vor Styrelse saa klar: den høitærede Justitsminister kunde ikke tænke paa Politiet i Kjøbenhavn, paa Udførelsen af Grundloven, uden at han maatte have en ny Assessor. Men det er ikke det Æneste, som bragte mig til at ønske, at jeg kunde være fri for at udtale mig over det hele foreliggende Arbejde.